

Dzień ponury

Dzień ponury, ciemne chmury świat zasnuły,
Jakaś niemoc, zniechęcenie,
Ludzie snują się jak cienie, pochyleni,
Zasepieni, jak bez życia.

Siedzę sama, smutna dama, wzrok utkwiony
W przestrzeń siną,
Mdłe światełka w mgle migają,
To znów giną.

Siąpi deszczem, kiedy wreszcie wyjrzy słońce,
Kiedy znów się wypogodzi,
Radość smutek osłodzi,
Kiedy wreszcie?